

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◻ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ◻ ראייה- proof
מקרא- key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אורחא דמילתא כמה?												◊	◊	סב.	
חדש כאן וחדש בבית, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ז) לכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה	רב:											◊	!	◊	סב.
חדש כאן ושנים בביתו, שנאמר: (מלכים א' ה') חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו.	רבי יוחנן:											◊	!	◊	סב.
ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא?												◊	!	◊	סב.
שאני בנין בית המקדש, דאפשר ע"י אחרים.	[רב]											◊	!	◊	סב.
ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא?												◊	!	◊	סב.
שאני התם, דאית ליה הרווחה.	[רבי יוחנן]											◊	!	◊	סב.
אנחה שוברת חצי גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח	רב:											◊	◻	◊	סב.
אף כל גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים.	רבי יוחנן:											◊	◻	◊	סב.
ורבי יוחנן נמי הכתיב: בשברון מתנים												◊	!	◊	סב.
ההיא, דכי מתחלא ממתנים מתחלא.	[רבי יוחנן]											◊	!	◊	סב.
ורב נמי הכתיב: ונגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח												◊	!	◊	סב.
שאני שמועה דבית המקדש, דתיקפא טובא.	[רב]											◊	!	◊	סב.
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזלי באורחא בהדי הדדי, לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל, אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח, ואפ"ה לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדיה. א"ל: לאו אמריתו אנחה שוברת חצי גופו של אדם?												◊	!	◊	סב.
א"ל: ה"מ מילתא חדתי, אבל הא דשנן בה לא, דאמרי אינשי: דמלפי תכלי לא בהתה.												◊	!	◊	סב.
הטיילין - בכל יום.												◊	!	◊	סב.
מאי טיילין?												◊	!	◊	סב.
בני פירקי.	רבא:											◊	!	◊	סב.
מאן דכתיב בהו: (תהלים קכ"ז) שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא	א"ל אביי:											◊	!	◊	סב.
אלו נשותיהן של ת"ח שמנדדות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב	ואמר רב יצחק:											◊	!	◊	סב.
ואת אמרת: בני פירקן												◊	!	◊	סב.
כדרב	אלא אמר אביי:											◊	!	◊	סב.
כגון רב שמואל בר שילת, דאכיל מדידיה ושתי מדידיה, וגני בטולא דאפדניה, ולא חליף פריסתקא דמלכא אבביה.	דאמר רב:											◊	!	◊	סב.
כגון מפנקי דמערבא.	כי אתא רבין אמר:											◊	!	◊	סב.
ר' אבהו הוה קאי בי באני, הוה סמכי ליה תרי עבדי, איפחית בי באני מתותיה, איתרמי לי' עמודא סליק ואסקינהו.	[רבי אבהו]											◊	!	◊	סב.
ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא, הוה סמכי ליה רב אמי ורב אסי, איפחית דרגא תותיה, סליק ואסקינהו.	[רבי יוחנן]											◊	!	◊	סב.
וכי מאחר דהכי, למה ליה למיסמכיה?	אמרי ליה רבנן:											◊	!	◊	סב.
א"כ, מה אניח לעת זקנה?	אמר להו: [רבי יוחנן]											◊	!	◊	סב.
הפועלים - שתיים בשבת.												◊	!	◊	סב.
הפועלים - אחת בשבת	והתניא:											◊	!	◊	סב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: כאן בעושי מלאכה בעירן, כאן בעושי מלאכה בעיר אחרת.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇	סב.
הפועלים - שתיים בשבת, במה דברים אמורים - בעושי מלאכה בעירן, אבל בעושי מלאכה בעיר אחרת - אחת בשבת.	תניא נמי הכי:										■		סב.
החמרים - אחת בשבת.											■		סב. <
איכפל תנא לאשמועינן טייל ופועל?	רבה בר רב חנן לאביי:										⚡	◇	סב.
לא, אכולהו.	אמר ליה: [אביי]										!	◇	סב.
והא ששה חדשים קאמך											⚡		סב:
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	[אביי]										!	◇	סב:
חמר ונעשה גמל, מאי?	רבה בר רב חנן לאביי:										^	◇	סב:
רוצה אשה בקב ותיפלות מעשרה קבין ופרישות.	אמר ליה: [אביי]										!	◇	סב:
הספנים - אחת לששה חדשים, דברי ר' אליעזר.	[רבי אליעזר]										■		סב: <
הלכה כר"א.	רב ברונא אמר רב:										■	◇	סב:
וז דברי ר' אליעזר, אבל חכמים אומרים: התלמידים יוצאין לת"ב 'וג' שנים שלא ברשות.	רב אדא בר אהבה אמר רב:										■	◇	סב:
סמכו רבנן אדרב אדא בר אהבה ועבדי עובדא בנפשייהו.	רבא:										■	◇	סב:
כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחזא, הוה רגיל דהוה אתי לביתיה כל מעלי יומא דכיפורי. יומא חד משכתייה שמעתא, הוה מסכיבא דביתהו השתא אתי השתא אתי, לא אתא, חלש דעתה אחית דמעתא מעינה, הוה יתיב באיגרא, אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה.											○	◇	סב:
עונה של תלמידי חכמים אימת?											^	◇	סב:
מע"ש לע"ש.											!	◇	סב:
(תהלים א') אשר פרייו יתן בעתו - אמר רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן: זה המשמש מטתו מע"ש לע"ש.	[רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן]										■		סב:
יהודה בריה דר' חייא חתניה דר' ינאי הוה, אזיל וייתיב בבי רב, וכמ' בי שמשי הוה אתי לביתיה, וכי הוה אתי הוה קא חזי קמיה עמודא דנורא. יומא חד משכתייה שמעתא, כיון דלא חזי ההוא סימנא, אמר להו רבי ינאי: כפו מטתו, שאילמלי יהודה קיים לא ביטל עונתו. הואי (קהלת י') כשגגה שיוצא מלפני השליט ונח ^{במטתו}	[יהודה בריה דר' חייא חתניה דר' ינאי]										○	◇	סב:
רבי איעסק ליה לבריה בי רבי חייא, כי מטא למיכתב כתובה נח נפשה דרביתא. אמר רבי: ח"ו פסולא איכא? יתיבו ועיינו במשפחות, רבי אתי משפטיה בן אביטל, ורבי חייא אתי משמעתי אחי דוד.	[רבי]										○		סב:
אזיל איעסק ליה לבריה בי ר' יוסי בן זמרא, פסקו ליה תרתי סרי שנין למיזל בבי רב. אחלפיה קמיה, אמר להו: ניהו שית שנין. אחלפיה קמיה, אמר להו: איכנסו והדר איזיל. הוה קא מסכיף מאבוח א"ל: בני, דעת קונך יש בך, מעיקרא כתיב: (שמות ט"ו) תביאמו ותטעמו, ולבסוף כתיב: (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.	[רבי]										○	◇	סב:
אזיל יתיב תרתי סרי שני בבי רב. עד דאתא איעקרא דביתהו.											○		סב:
אמר רבי: היכי נעביד? נגרשה, יאמרו ענייה זו לשוא שימרה, ניסביס איתתא אחריתי, יאמרו זו אשתו וזו זונתן בעי עלה רחמי ואיטסיאת.	[רבי]										○	◇	סב:
רבי חנניה בן חכינאי הוה קאזיל לבי רב בשיליה הלוליה דר"ש בן יוחאי, א"ל: איעכב לי עד דאתי בהדך, לא איעכב ליה. אזל יתיב תרי סרי שני בבי רב.	[רבי חנניה בן חכינאי]										○	◇	סב:
עד דאתי אישתנו שבילי דמתא ולא ידע למיזל לביתיה. אזל יתיב אגודא דנהרא, שמע להדיא רביתא דהו קרו לה: בת חכינאי, בת חכינאי, מלי קולתך ותא ניזיל. אמר: ש"מ, האי רביתא דידך, אזל בתרה. הוה יתיבא דביתהו קא נהלה קמחא, דל עינה חזיתיה, סוי לבה פרח רווחה. אמר לפניו: רבש"ע, ענייה זו זה שכרה? בעא רחמי עלה וחיייה.											○	◇	סב:
רבי חמא בר ביסא אזיל יתיב תרי סרי שני בבי מדרשא.											○	◇	סב:
כי אתא, אמר: לא איעביד כדעביד בן חכינאי, עייל יתיב במדרשא, שלח לביתיה. אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה, הוה קא משאיל ליה שמעתא, חזא דקא מתחדדי שמעתיה, חלש דעתיה, אמר: אי הואי הכא הוה לי זרע כי האי. על לביתיה, על בריה, קם קמיה. הוא סבר, למשאליה שמעתתא קא בעי, אמרה ליה דביתהו: מי איכא אבא דקאים מקמי ברא?	[רבי חמא בר ביסא]										○	◇	סב:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קרי עליה רמי בר חמא: (קהלת ד') החוט המשולש לא במהרה ינתק - זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא.											◊	○	סב:
ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה, חזיתיה ברתיה דהוה צניע ומעלי, אמרה ליה: אי מקדשנא לך אזלת לבי רב? אמר לה: אין. איקדשא ליה בצניעה ושדרתיה. שמע אבוה אפקה מביתיה, אדרה הנאה מנכסיה. אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב.	[רבי עקיבא]										◊	○	סב:
כי אתא, אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי. שמעיה להווא סבא דקאמר לה: עד כמה קא מדברת אלמנות חיים? אמרה ליה: אי לידי ציית, יתיב תרי סרי שני אחריני.											◊	○	סב: